

עפ"ג 1279/02/15 - מדינת ישראל נגד סרמי ג'בר, סיף ג'בר, סופיאן, עוודת אללה אימן, תבתה צובחי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כב' השופטים - י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 1279-02-15 מדינת ישראל נ' סרמי ג'בר ואח'

מדינת ישראל

המערערת

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המשיבים

1. סרמי ג'בר (במאסר)
2. סיף ג'בר (במאסר)
3. ג'בר סופיאן (במאסר)
- משיבים 1-3 ע"י ב"כ עו"ד ר' עותמאן
4. עוודת אללה אימן (במאסר)
- ע"י ב"כ עו"ד ע' מוחמדיה
5. תבתה צובחי (במאסר)
- ע"י ב"כ עו"ד ע' קוואסמה

פסק דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ירון מינטקביץ') בת"פ 51586-07-14, מיום 17.12.2014 (בעניין משיבים 1-4) ומיום 23.12.2014 (בעניין משיב 5), לפיו נגזרו על המשיבים העונשים הבאים:

משיב 1 - 11 חודשי מאסר בפועל;

משיב 2 - 10 חודשי מאסר בפועל;

משיבים 3-5 - 8 חודשי מאסר בפועל;

בנוסף נגזר על כל אחד מהמשיבים מאסר על תנאי, פיצוי בסך 7,500 ₪ וקנס בסך 1,500 ₪.

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודו המשיבים, ביום 2.7.2014, על רקע הירצחו של הנער מוחמד אבו חדיר תושב שועפט, אירעו מהומות והפרות סדר רבות בירושלים, תוך יידוי אבנים, ירי זיקוקים וזריקת בקבוקי תבערה לעבר שוטרים, וגרימת נזקים לתשתיות ובהן תחנות ועמודי חשמל של הרכבת הקלה.

אישום 1 - גרימת היזק בזדון לתשתיות וגניבה בנסיבות מיוחדות - המשיבים הודו כי ביום 5.7.2014 קשרו קשר לפרוץ

ולהשחית את עמדות התשלום של הרכבת הקלה בתחנת "אלסהל" בשכונת שועפט. המשיבים הגיעו למקום יחד עם אחרים, שברו באמצעות לום ומוט ברזל את עמדת התשלום של הרכבת הקלה ופרצו אותה. המשיבים הוציאו מעמדת התשלום שתי כספות, שברו אותן, הוציאו את הכספים שהיו בהן וחילקו את הכסף ביניהם.

נסיעת הרכבות הושבתה בין היתר בשל מעשיהם של המשיבים ונגרם נזק כלכלי רב לחברת "סיטיפס".

אישום 2 - לגבי משיב 1 בלבד - גרימת היזק בזדון לתשתיות וגניבה - בשל אירוע זהה בו השתתף עם אחרים, בסמוך לימים 3.7.2014-4.7.2014, בתחנת הרכבת הקלה בתחנת "המסגד" בשכונת שועפט.

אישום 3 - לגבי משיב 2 בלבד - התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - בין 2.7.2014 ל-3.7.2014 נטל המשיב חלק בהתפרעות חמורה, ויידה במהלכה 6 אבנים לעבר השוטרים כשהוא רעול פנים.

2. בגזר דינו קבע בית משפט קמא, כי לגבי אישומים 1 ו-2, עומד מתחם הענישה בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף פיצוי וקנס כספי. בית משפט קמא ציין, כי אין חולק על כך שרציחתו של הנער אבו חדיר היא אירוע מזעזע, אך הדרך לבטא כאב או מחאה אינה יכולה להיות השחתת רכוש המשמש את הציבור. בית המשפט ראה חומרה יתרה בכך שיעד ההשחתה אותו בחרו המשיבים הוא הרכבת הקלה, המשרתת ציבור רחב - כלל תושבי ירושלים, יהודים וערבים כאחד, ובכך שתוצאת ההשחתה היא השבתה של הרכבת, שיש בה פגיעה בחברה המפעילה בסכום העולה על עשרות אלפי שקלים, ופגיעה ממשית בתושבים הנזקקים לשירותי הרכבת.

לגבי האישום השלישי קבע בית המשפט כי בהתאם לפסיקה הקיימת, עומד מתחם הענישה בין חודשי מאסר בודדים לריצוי ממש, ועד 12 חודשי מאסר.

אשר לעונש בתוך המתחם - בית המשפט ציין כי מדובר בנאשמים צעירים, בני 20 עד 28 שנים; כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי, למעט נאשם 4 שלו הרשעה אחת משנת 2008 שאיננה רלוונטית; וכי הנאשמים הודו במיוחס להם והדבר מלמד על חרטה והביא לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי יקר.

לפיכך מצא בית המשפט לנכון לגזור דינם של המשיבים בצידו הנמוך של מתחם העונש, ולגבי משיבים 1 ו-2, שהורשעו בגין שני אישומים, קבע כי העונשים בגין האישומים השונים יחפפו ברובם.

3. המערערת טוענת כי שגה בית משפט קמא בגזר דינו, בכך שלא ייחס את החומרה הראויה לעבירות בהן הורשעו המשיבים. לטענת המערערת, נוכח הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הנוגעות לעבירות והנזק שנגרם כתוצאה מהן, מתחם העונש ההולם חמור באופן ניכר מזה שנקבע:

לגבי האישומים הראשון והשני, המערערת טוענת כי מדובר במעשים שתוכננו מבעוד מועד; מעשים שנעשו בחבורה ובתעוזה; באירוע ממושך שבמהלכו הרסו המשיבים את עמדת התשלום של התחנה, גנבו את הכספת, לקחו אותה למקום אחר וחילקו ביניהם את השלל שבזזו. כן מפנה המערערת לנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים, ואשר כלל השבתה של הרכבת הקלה ופגיעה בעשרות אלפי אנשים המשתמשים בשירותיה; ובנוסף נזק כספי שנגרם לחברת "סיטיפס". בנוסף נטען כי מדובר במעשים שנעשו ממניע אידאולוגי-לאומני וכי המשיבים צעירים בגילם אך אינם קטינים. נטען כי

מתחם הענישה הראוי הוא בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי.

לגבי האישום השלישי נטען כי על פי הפסיקה, מתחם הענישה הנכון הוא בין 5 ל- 15 חודשי מאסר בפועל וקנס משמעותי.

לטענת המערערת, בית משפט קמא טעה גם בעונש שקבע בתוך מתחמי הענישה ובקביעת אופן הצטברותם של העונשים לגבי משיבים 1 ו- 2.

לגבי משיב 3, נטען כי ביום בו ניתן גזר הדין בתיק הנוכחי, נגזר דינו של המשיב בתיק נוסף בגין הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ואיומים. לדברי המערערת, הדבר לא הובא לידיעת בית המשפט קמא בשל כך שלא נכלל עדיין בגיליון הרישום הפלילי, אך יש בכך כדי להחמיר בעונשו של המשיב.

לגבי חפיפת העונשים של משיבים 1 ו- 2 נטען כי היה ראוי שהמשיבים ישאו את העונשים במצטבר.

4. ב"כ המשיבים טענו כי אין מקום להתערב בגזרי הדין שקבע בית משפט קמא.

נטען כי מדובר בתקופה שבה התקיימו הפגנות בהן השתתפו אלפי אנשים. העבירות בגין הורשעו המשיבים אינן קשורות בהתפרעות או בניסיון לתקיפת שוטרים (למעט משיב 2), אלא רק באירועים הקשורים בתחנת הרכבת. נטען כי המשיבים הודו, לקחו אחריות על מעשיהם; כי מדובר באנשים נורמטיבים לגמרי; וכי משיב 2 הודה מיוזמתו גם בעניינים עליהם לא נחקר. נטען כי מדובר בענישה מרתיעה, ענישה שיש בה גם אלמנטים של פיצוי כספי. עוד ציינו ב"כ המשיבים כי חלק מהמשיבים היו אמורים לסיים את ריצוי העונש ולהשתחרר זה מכבר מהמאסר, אך בשל הגשת הערעור (שהוגש בתום 45 הימים מגזר הדין) לא נוכה למשיבים ניכוי מינהלי והם עדיין שוהים במאסר.

למען הסדר הטוב, יצוין כי משיב 4 לא הובא לדין על ידי שב"ס בשל תקלה. המערערת טענה גם בעניינו, וסנגורו הסכים כי יתקיים דיון משלים לשמיעת טענותיו, רק אם ערעור המדינה לא יידחה.

5. כידוע, אין ערכאת הערעור מתערבת בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בלבד (ראו, למשל: ע"פ 5265/12, 5483/12, **ארז עמור נ' מדינת ישראל** (27.12.12), ע"פ 9437/08 **אלגריסי נ' מדינת ישראל** (12.5.09) וע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3.7.06)).

בעניינו, מדובר, אמנם, במעשים חמורים, אך יש לזכור כי לגבי מרבית המשיבים מדובר בעבירות נגד הרכוש. הרקע למעשים, הירצחו של הנער אבו-חדיר, אמנם אינו מצדיק התפרעויות, תקיפת שוטרים או פגיעה ברכוש, אך יש לתת לו משקל במכלול השיקולים.

ככלל, בית המשפט איזן בין השיקולים השונים, קבע מתחמי ענישה בהתחשב בכל הנתונים הרלוונטיים, וקבע את העונש בתוך מתחמי הענישה ובחפיפה בין העונשים בהתחשב בהודאת המשיבים, קבלת אחריות על ידם, גילם הצעיר יחסית, והיעדר עבר פלילי. מובן שלא ניתן לטעון כי טעה בית משפט בהתעלמו מהרשעתו הנוספת של משיב 3, הרשעה אשר

לא הובאה לפניו.

לסיכום, העונשים שגזר בית המשפט קמא על המשיבים אינם מצדיקים התערבות של בית משפט שלערעור.

אשר על כן, הערעור לגבי כל המשיבים נדחה.

ניתן היום, י' באדר התשע"ה, 1 במרץ 2015 בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

המזכירות תשלח עותקים מפסק הדין לב"כ הצדדים ולשירות בתי הסוהר.

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, שופט